

Polisens brottsförebyggande verksamhet på mindre orter

Betydelsen med närpolisens arbete och placering av resurser

Simon Ulriksson

08/2017

Författare		Examen
Simon Ulriksson		Polis (YH)
Publikationens titel		Offentlighetsgrad
Polisens brottsförebyggande verksamhet på mindre orter. Betydelsen med närpolisens arbete och placering av resurser		Offentlig
Handledare		Lärdomsprovets form
Johan Pawli		Undersökande lärdomsprov
<p>Referat</p> <p>Denna undersökning behandlar de strategiska riktlinjerna för polisens brottsförebyggande verksamhet samt hur dessa riktlinjer kan assistera inom närpolisverksamheten. Arbetet innefattar ett bypolisförsök som påbörjats under 2015 i kommunerna Pargas och Kimito.</p> <p>De modeller som använts för denna typ av arbete baserar sig på bypolisernas arbetsätt på 1970-talet då denna arbetsform utgjorde en större del av polisens dagliga verksamhet. I undersökningen har dessa arbetsätt analyserats samt jämförts med de nya strategiska riktlinjerna för att få en överblick över hur arbetet fortlöper inom Pargas och Kimito och om det följer beprövade strategier för att uppnå ett eftersträvat resultat.</p> <p>I undersökningen har en kommissarie jobbande på Pargas polisstation intervjuats samt har en rapport skriven av en äldre konstapel som jobbande som bypolis under 2015-2016 har analyserats för att kunna hitta likheter eller eventuella skillnader.</p> <p>Resultatet av undersökningen var att de generella strategierna för brottsförebyggande verksamhet samt för närpolisverksamhet har tagits i beaktande i Pargas och Kimito och de initiala målen med bypolisförsöket har delvis uppnåtts. En problematik har dock belysts av den största delen av informanterna i denna undersökning. Den ökande resursbristen inom polisorganisationen har omöjliggjort en fullständig satsning på bypolisförsöken och ett bättre resultat skulle möjligen kunna uppnås med mera fältarbetande personal.</p>		
Sidantal	Månad och år då granskningen skett	Lärdomsprovets kod (OPS)
27 + 1 bilaga	September 2017	
<p>Nyckelord:</p> <p>Bypolis, närpolisverksamhet, brottsförebyggande, Strategiska riktlinjer</p>		

Author		Degree
Simon Ulriksson		Polis YH20151
Name of the publication		Publicity degree
Polisens brottsförebyggande verksamhet på mindre orter		Public
Supervisor		The thesis is a:
Johan Pawli		Theoretical thesis
<p>Abstract</p> <p>This thesis covers the strategic guidelines in crime-preventing strategies and the use of these guidelines concerning community policing. The thesis also focuses on a new police-project taking place in the small cities of Parainen and Kemiö: A project in the form of so called village-policing.</p> <p>The models used for this kind of police work has been rapidly updated since its peak in the 1970s when village-policing was a big part of the daily police work in the whole of Finland. In this thesis, these models have been compared to the strategic guidelines and analyzed in order to find out if they have been taken into consideration in planning of the community policing taking place in Parainen and Kemiö and if the initial aims have been achieved.</p> <p>An interview with a superintendent working in Parainen police station have been held and analyzed. A report written by a senior constable previously working in the community policing project in Parainen has been analyzed in order to find possible agreements or disagreements.</p> <p>The result of the thesis was that the general guidelines for crime preventing has been taken into consideration to a great extent in the projects in Parainen and Kemiö but some problems have been revealed. The insufficient recourses have caused problems in fulfilling the potential of the village-policing and therefore could the results be better if more field-working policemen would be available.</p>		
Number of pages	Month and year when the review took place	Thesis code (OPS)
27 + 1	September 2017	
<p>Keywords</p> <p>Village-policing, community policing, crime prevention, strategic guidelines</p>		

Innehåll

1 Inledning	1
1.2 SYFTE	3
1.3 Brottsförebyggande arbete	5
1.4 Avgränsningar	8
1.5 Material och metod	9
1.6 Genomgång av bypolisens framkomst och målsättningar	11
1.7 Hermeneutik	12
1.8 Reliabilitet och validitet	13
2 Närpolisverksamhet i Finland	14
2.1 Polisens Fältverksamhet	15
2.2 Bypolisen i Pargas/Kimito	16
3 Resultatredovisning	18
3.1 Åsikter om bypolisens verksamhet, dess effektivitet och ändamålsenlighet	18
3.2 Sammanfattning och slutdiskussion	21

1 Inledning

En av polisens primära arbetsuppgifter är att förhindra brott förrän de hinner begås, genom att utföra brottsförebyggande verksamhet. Vikten av denna verksamhet är svår att definiera, eftersom det inte finns statistik eller bevis på hur effektivt den brottsförebyggande verksamheten har fungerat. Detta beror på att man inte kan föra statistik på brott som inte har begåtts. Man kan dock studera antalet brott skedda på ett visst område under en viss tidsperiod genom att granska polisens register och sedan jämföra resultaten från år till år samt belysa vilka åtgärder och strategier som har påverkat en skillnad i statistiken (Riksrevisionen, 2015).

Faktorerna som inverkar på denna statistik kan vara mångfaldiga, men om antalet brott har minskat under årens gång och det har satts mera vikt på brottsförebyggande verksamhet, så kan det finnas en värdefull korrelation mellan de två som det lönar sig att utveckla.

Problemet blir att veta ifall denna korrelation har skett, eller om brottsminskningen beror på någonting annat. Det kan till exempel bero på att antalet brott som kommer till polisens kännedom har minskat eller att ett mindre antal brott anmäls till polisen. Faktorer likt dessa påverkar statistiken. Skillnaden på hur den brottsförebyggande verksamheten idkas beror på distriktens storlek och kommunerna innanför distriktet, eftersom befolkningens antal dirigerar i vilken riktning man måste utveckla verksamheten för att uppnå de bästa resultaten (Riksrevisionen 2015.) Vikten av brottsförebyggande verksamhet har varierat stort sedan början av 1970-talet till 2010-talet i Finland, och utvecklandet av brottsförebyggandet täcker en allt större del av polisens dagliga verksamhet.

Ett av de främsta målen med polisens fältverksamhet är att förebygga brott genom att öka polisens synlighet. Genom att polisen syns, skapar det en trygghetskänsla hos medborgarna. Det minskar också möjligheterna för att brott skall begås om folk är medvetna om att polisen är närvarande och aktiva på det området där brottet eventuellt skulle ske (Polisen i Sverige, 2015.)

På ett antal mindre orter i Finland där polisen inte har tillgång till så mycket resurser, har det startats en arbetsform vid namnet *Bypolis*. Tanken bakom denna arbetsform är att medborgarna på dessa små orter skall få en bättre koppling till poliserna som arbetar på fältet i deras hemorter. På ett flertal mindre polisstationer finns det endast en fältpatrull, det vill säga två poliser som jobbar med fältverksamheten, vilket gör det ändamålsenligt att dessa poliser är bekanta med arbetsområdet och med befolkningen (Backas, 2015, 15 oktober.)

Det är viktigt att uppfölja resultaten av arbeten likt dessa för att kunna utveckla verksamheten. Det skulle kunna vara till en fördel för både polisen och befolkningen att få en insikt i hur det har fungerat också med tanke på befolkningens välmående och säkerhetskänsla.

Ämnet är aktuellt eftersom det är ett nytt projekt som testas för första gången på 2000-talet och ingen vet med säkerhet vilka resultaten av projektet kommer att vara. Poängen är att få en bra överblick över arbetet och vilka som är fördelarna samt nackdelarna med ett dylikt projekt, och om det är något som borde införas på flera ställen i Finland (Yle, 2016.)

På grund av att resurserna är så små och att det endast finns två fältpoliser i en del kommuner, så blir samarbetet med lokala instanser på området en stor del av arbetet. Poliserna kan exempelvis besöka skolor och berätta om trafiksäkerhet eller farorna med droger (Sandberg, 2014, 20 augusti). Detta kan också ses som brottförebyggande verksamhet, men på en mera långsiktig skala vars potentiella effekt syns först i framtiden. Detta hänvisar till den versatila skalan gällande strategier för att förhindra brott före de begås.

På grund av att allt mera människor drar sig bort från periferierna och flyttar in till kärncentrum så leder detta automatiskt till att det samma händer med arbetskraft. Exempelvis polisens verksamhet har allt mer blivit omplacerad från landsbygden in i städerna. Det förorsakar lätt att det blir brist på övervakning i dessa områden, och polisen rör sig huvudsakligen endast där fysiskt då ett arbetsuppdrag absolut kräver detta. I och med detta leder det till att människors tröskel för att anmäla brott blir högre och skyddsnivån som polisen bidrar med i städerna uppnås inte i samma standard i periferierna (internetix, 2016.)

Polisen kan inte sätta lika mycket resurser på områden som är glesbebyggda jämfört med städerna, men de mera avlägsna områdena kan inte ignoreras. I och med detta understryks vikten av bypolisens verksamhet. Exempelvis i Pargas så har bypoliserna strävat till att göra regelbundna besök på öarna i skärgården såsom Nagu, Korpo och Houtskär. Enligt en av rapporterna som har skrivits av en av bypoliserna så var det hög prioritet att kontakta rektorerna och kuratorerna i dessa områden och komma överens om besök i skolorna på dessa ställen för att främja säkerhetskänslan (Wikgren, 2015).

I sydvästra Finlands polisinrättning utförs *bypolisverksamhet* i Pargas och i Kimito. Gruppchefen för projektet har ansvar över bägge områden och har satt målsättningar för vad utkomsten skall vara. Huruvida dessa målsättningar har uppfyllts återstår att se, men de kortsiktiga målen kan man redan börja analysera. Projektet inleddes på hösten 2015 och blev marknadsfört i lokala medier (Backas, 2015, 15 oktober), vilket gör pressen för ett lyckat arbete högre och förväntningarna stora (Yle, 2016).

Undersökningen är viktig eftersom bypolisen är en återupplivad arbetsform som inte, mig veterligen, har undersökts till en stor grad och som skulle kunna fungera som ett bra koncept då polisens resurser är små och polisens brottsförebyggande verksamhet måste hålla standard. För samhället skulle en funkande form av bypolisverksamhet kunna förbättra förhållandet mellan befolkningen och polisen. På personligt plan är undersökningen viktig för den ger mig en möjlighet att bidra till att reda ut en problematik som berör den ort jag har tillbringat en stor del av mitt liv i.

1.2 Syfte

Syftet med undersökningen är att ta reda på hur grunderna för brottsförebyggande verksamhet har verkställts på de mindre orterna i Sydvästra-Finlands distrikt, med tyngd på skärgården och områden som är svårtillgängliga för polisen. Ett underliggande syfte är hur nedskärningarna på polisens resurser och urbaniseringen har påverkat arbetet för polisen ute i periferierna. Förbättringsförslag och brister kan vara svåra att belysa i ett så tidigt skede men riktningen som projektet har tagit kan analyseras.

Mina undersökningsfrågor är följande:

- Vad utgör de strategiska riktlinjerna för brottsförebyggande verksamhet och hur har de tillämpats inom bypolisens verksamhet?
- Måste metoderna tillämpas på grund av orternas storlek och brist på resurser?
- Vad kan göras för att förbättra närpolisverksamhetens effekt på mindre orter?
- Vad kan vara faromoment i en akutsituation ute i periferin då ett större antal poliser binds till uppdraget?

Vidare har jag också försökt att ta reda på effektiviteten som välkända och beprövade brottsförebyggande taktiker har på dessa områden. Det kräver att metodernas anpassning och omformning till mindre bebodda orter möjliggör resultat för att förbättra den brottsförebyggande verksamheten. Det går inte endast att mäta med statistik huruvida den brottsförebyggande verksamheten har lett till önskvärd effekt, för det är missvisande på grund av andra faktorer som kommer in i bilden, exempelvis hur polisens har distribuerat sina resurser eller ökningen/minskningen av brottsmisstankar. Det som dock går att göra är att undersöka ifall de kortsiktiga målsättningarna har uppfyllts. Om de har uppfyllts så finns det orsak att analysera vidare i ett senare skede för att ta reda på om resultaten utvecklas och upprätthålls (Riksrevisionen, 2015). Om målsättningarna inte har uppfyllts så finns det skäl att ta reda på var bristerna finns och vad man kan göra för att förbättra verksamheten.

På grund av att distriktet är så stort och att de områden som har blivit utsatta för nedskärningar i resurser innefattar en stor areal så är det skäligt att ta reda på om det uppstått betydande problematik redan i tidigt skede för att få reda på hållbarheten med dylika projekt. Som framgår ur figur 1 så har fältpoliserna i Pargas ett noterbart stort arbetsområde: Pargas centrum, Nagu, Korpo, Houtskär och Iniö, och dessa är endast de största öarna inom området.

Figur. 1, *Pargas centrum och de närliggande öarna som utgör bypolisens distrikt* (Suomen saaristo 2017)

Ifall det skulle ske en större olycka eller ett polisuppdrag som är brådskande så är det viktigt att veta utryckningstiderna till dessa områden samt hur den allmänna ordningen upprätthålls. Problem kan uppstå då det sker en situation som kräver snabb utryckning från räddningstjänsten samt polisen och det inte finns effektiva förbindelser till platsen. Då borde man ha färdigt planer.

1.3 Brottsförebyggande arbete

Brottsförebyggande verksamhet kan ske på många olika sätt. Polisens synlighet och känslan om att bevakningen på ett specifikt område är koncentrerad gör att chanserna för att begå ett lyckat brott känns små och skrämmer folk ifrån att göra brottsliga gärningar. Detta är brottsförebyggning på ett primärt plan och som direkt styrs av polisens omedelbara verksamhet. Det går att dela in verksamheten i flera kategorier (Riksrevisionen Sverige, 2010.)

Det första stadiet av brottsförebyggande verksamhet kan kallas för *proaktiva åtgärder*, vilket innebär åtgärder som idkas före ett brott har skett. I de proaktiva åtgärderna ingår polisens synlighet och auktoritet. Dessa är planerade åtgärder som myndigheten själv kan kontrollera och experimentera med. Stadiet nummer två är *händelsestyrda åtgärder* som sker vid tillfället då ett brott begås. Det tredje och sista stadiet är *repressiva, rehabiliterande och vårdande åtgärder* som sker efter att ett brott har begåtts (Riksrevisionen Sverige, 2010).

Det finns olika sätt att definiera brottsförebyggande verksamhet på. En definition som förklarar begreppet på ett tydligt sätt är framlagt av Sveriges riksrevision. Definitionen är i korthet att: all aktivitet som polismyndigheten utför i samverkan med andra myndigheter eller självständigt som på något sätt gör det svårare för människor att begå brott eller rent av förhindrar dem helt och hållet. Detta gäller också verksamhet som kan anses vara ordningsstörande. Denna definition utgör kärnan av begreppet *brottsförebyggande verksamhet* (Riksrevisionen Sverige 2010).

Finlands inrikesministerium har definierat den finska brottsförebyggande verksamheten på ett lite annorlunda sätt. De skriver att verksamheten kan delas in i två kategorier: den första är polisens vardagliga verksamhet, vilket innefattar till exempel patrullering och trafikövervakning, och den andra är polisens specialövervakning inom ett specifikt område, till exempel böteslapparnas summor eller placering av hastighetskameror etc. (Finlands inrikesministerium 2017)

Ordningsstörningar ingår också som ett delområde i den finska polisens brottsförebyggande verksamhet, eftersom händelser som börjar som ordningsstörningar ofta resulterar i att ett brott sker. Ordningsstörning är ett brett begrepp, men gällande polisens verksamhet så inkluderar det allt som oftast personer som betar sig olämpligt på allmänna platser och kräver avlägsning för att minimera brottsrisken. Detta betyder att eliminerande av dessa händelser fungerar som brottsförebyggande (Polisen 2017).

Eftersom *Bypolisverksamhet* är ett nytt begrepp som senast användes inom polisen på 1970–1980-talet, så är den teoretiska bakgrunden bristfällig. Undersökningar har gjorts kring brottsförebyggande verksamhet som är ett av bypolisens nyckelområden. Det finns tillgång till rapporter som har gjorts av poliserna och dessutom en plan som gjordes före projektets start och som beskriver grundidén med projektet. *Paraisten Poliisiaseman kyläpoliisihanke*

rapport från 2016 skriven av Äldre konstapel Sofia Wikgren (min översättning: *Rapport om bypolisförsöket i Pargas polisstation*) beskriver att frågan är hur man skall placera de små resurserna som finns tillgängliga, på bästa sätt möjligt för att bibehålla trygghetskänslan och tilliten till polisen i Pargas.

Figur 2 beskriver den brottförebyggande verksamhetens olika steg och denna modell går att anpassa till vad äldre konstapel Wikgren (2016) har skrivit i rapporten om bypolisprojektet och arbetsplanen för deras verksamhet.

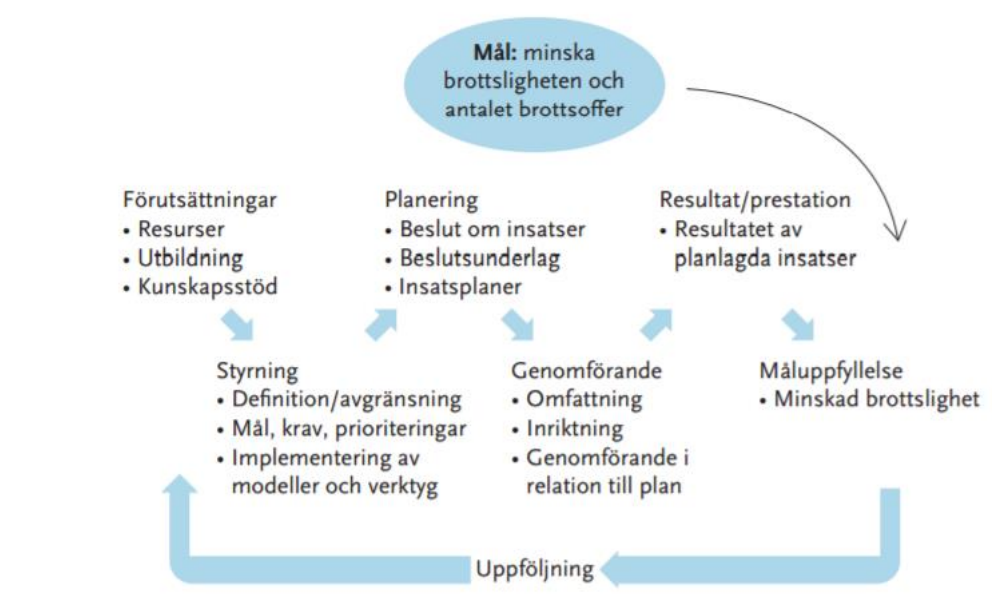

Fig. 2, *Brottsförebyggande verksamhet* (Sveriges riksrevision 2015)

Som figur 2 påvisar, så måste man analysera de olika stegen individuellt för att sedan kunna gå vidare till nästa steg, med målsättning att brottsligheten minskas. Efter det blir det viktigaste stadiet aktuellt, nämligen uppföljningen och upprätthållningen av det positiva resultatet. Det sista stadiet kommer inte kunna tas i beaktande gällande arbetsformerna i Pargas och Kimito på grund av projektets omogenhet och verkningstid. Det skulle och kommer att vara viktigt att analysera uppföljningen i ett senare skede, eftersom urbaniseringen i det moderna samhället fortsätter och allt mindre fokus sätts på periferierna (Riksrevisionen Sverige 2010).

Vikten av den finska polisens brottsförebyggande verksamhet är något som har ökat under de senaste åren och nya strategier har lagts fram för att kämpa emot brottslighet (Finlands inrikesministerium, 2014). Fastän det finns mycket material om verksamheten i fråga och det har forskats mycket i ämnet så kommer det hela tiden nya aspekter såsom till exempel Internet som har blivit en stor del av den brottsförebyggande verksamheten i och med att *nätpolis* har blivit allt vanligare. Problematiken som råder och som inte det har tagits grepp om ännu är denna verksamhet på mindre orter och hur den kan verkställas på det mest effektiva sättet.

Brottsförebyggande blir med alla nya medier och nya undersökningar ett bredare ämne och mera resurser krävs av polismyndigheten för att täcka dessa områden med effektiva resultat. Likt alla andra delområden av en myndighets arbetsmetoder så ändras tyngdpunkter och det kan sättas mera tyngd och pengar på ett specifikt tema inom arbetsformerna.

1.4 Avgränsningar

I denna undersökning kommer endast det första stadiet beaktas, alltså hur polisen kan förhindra brott förrän de begås. Detta kommer att fungera som avgränsningen för undersökningen eftersom en analys av alla stadier skulle utgöra ett för brett område för en undersökning av den här omfattningen och skulle dessutom kräva mera omfattande undersökningsmetoder. De två sistnämnda stadierna är inte relevanta för syftet av denna undersökning, eftersom händelsestyrda handlingar och rehabiliterande åtgärder inte behandlas direkt i närpolisens verksamhetsmönster (Polisen, 2017).

Som tidigare nämnts så är skillnaden på hur denna verksamhet utförs beroende av i vilket område man rör sig. Ett effektivt sätt att förhindra brott ute i periferin kan vara att patrullera med en polisbil och visa upp sig på områden där folk inte förväntar sig att polisen skall finnas. I mer tätbebyggda områden kan en effektiv metod vara att höja bötessummorna eller sänka gränserna för till exempel överhastighet. I denna undersökning kommer det mest att fokuseras på patrulleringen, på grund av att om alla stadier skulle analyseras så skulle det

krävas omfattande information från de senaste decennierna, vilket inte får utrymme inom ramarna för den här undersökningen.

1.5 Material och metod

På grund av att undersökningen behandlar både brottsförebyggande verksamhet som begrepp och praktiskt intryck samt den specifika verksamhetsmodellen som har påbörjats inom den nya formen av närpolisernas arbetssätt, så används varierande undersökningsmetoder för delområdena. Jag har fördjupat mig i material angående brottsförebyggande verksamhet och modellerna för utförande av denna. Dessutom har jag intervjuat kommissarien vid Pargas polisstation, som tog del i grundandet av *Bypolisen*. Jag har också analyserat en rapport som jag har erhållit från Sofia Wikgren, en av de äldre konstaplarna som jobbade som bypolis i Pargas under 2015.

För att få en bra överblick över bypolisverksamheten så beslöt jag mig för att intervjua en kommissarie som har ett brett perspektiv på fältverksamheten i Pargas och Kimito och som kunde hjälpa mig att se på projektet från olika synvinklar. Olika parter har olika åsikter om bypolisen, med tanke på vilken position de har haft inom projektet.

Det kan anses att ledningen har den bredaste och mest heltäckande uppfattningen om hur arbetet på polisstationen fungerar, medan fältpersonalens uppfattning kan vara annorlunda. Därför är det nödvändigt för denna undersökning att se på verksamheten från bägge sidor.

Intervjun är av den kvalitativa typen och innehåller uttömmande frågor. Det har möjliggjort användningen av metainformation. Den information som extraherats ut ur intervjuerna jämförs med befintliga rapporter, hur arbetet har fungerat och vad som har varit problematiskt samt vad som har lyckats bra.

Undersökningen är till stor del empirisk, det vill säga information kommer att användas för jämförelser. Detta kommer att ge en bra överblick över helheten och om målsättningarna har uppnåtts. Den finska polisen har under de senaste tio åren koncentrerat sig allt mera på

brottsförebyggande verksamhet och det har gjorts forskning i ämnet med helt annan kvantitet än till exempel före millenieskiftet. Detta gör också att den långvariga effekten av de projekt som är inledda är okänd.

Utförande av denna undersökning har skett med hjälp av en kvalitativ undersökningsmetod vid namnet kvalitativ innehållsanalys. Undersökningsmetoderna består i de flesta undersökningar av antingen kvalitativa undersökningsmetoder eller kvantitativa metoder. Den förstnämnda är ofta en mera djupgående analys av information från ett mindre antal källor medan kvantitativa metoder mera bygger på en stor mängd information som analyseras statistiskt och på en grundare nivå för att få en helhetsbild om ett önskat subjekt (Patel & Davidsson 1994). Den kvalitativa metoden lämpar sig för den här undersökningen eftersom den går ut på att analysera rapporter och målsättningar med bypolisprojektet i Pargas/Kimito.

Jag har gjort en jämförelse mellan rapporten *Paraisten poliisiaseman kyläpoliisihanke* (min översättning: Bypolisförsöket på Pargas polisstation) av Wikgren (2015), intervjun med Pargas kommissarie och de strategiska riktlinjerna för brottsförebyggande verksamhet (Lampikoski 2007). För att ta reda på ifall åtgärderna har stämt ihop med målsättningarna och uppgifterna som var utlagda i projektets start. Eftersom projektet inte har pågått under så lång tidsperiod ännu så kan resultaten ändra senare vilket påvisar att uppföljningen av resultat är en vital del av den brottsförebyggande verksamheten (Riksrevisionen 2015). Det som dock går att göra vid detta tillfälle är att granska huruvida projektet utvecklas i den riktningen som det var planerat.

De organisationsförändringar som polisen har verkställt under 2000-talet (PORA 1-3), har också påverkat strategier upplagda för närpolisverksamhet. Den typ av närpolisverksamhet som startats i Pargas/Kimito är dock ett återupplivat projekt, vilket möjliggör möjligheten att använda material publicerat före organisationsförändringarnas verkställning. En verksamhetsplan har gjorts före projektet startades men den har inte analyserats i undersökningen på grund av att bypolisarbetet är nytt och verksamheten kommer att utvecklas regelbundet under arbetets gång.

Det bör noteras att bypolisprojektet ännu är på en försöksnivå och fortsättningen är inte ännu säker. Därför är uppföljningen viktig för att få reda på ifall arbetet kan fortsätta på samma vis, om det skall upphöra helt och hållet eller om det måste göras ändringar i arbetsmodellen. Detta betyder också att resultaten kan skifta mellan hur det har fungerat i Kimito och hur det har fungerat i Pargas.

I Kimito har försöket pågått en längre tid än i Pargas och kommunen har haft längre tid på att anpassa sig till modellen, vilket också är något som har tagits i beaktande när intervjufrågorna ställts.

1.6 Genomgång av bypolisens framkomst och målsättningar

Bypolisprojektet inleddes med att kommundirektören i Kimito tog kontakt till ledningen i huvudpolisstationen i Åbo för att ta initiativ till de ökade problemen på Kimitoön med brottslighet bland ungdomar och eftersom den allmänna övervakningen på området inte var tillräcklig. På grund av organisationsförändringar hos polisen så fanns det inte resurser eller möjlighet att anställa mera fältpersonal till Kimito för att tackla dessa problem. Detta innebar att man mer eller mindre var tvungen att låta Kimitos fältpersonal ta full kontroll endast över sitt eget område, till skillnad från den gamla modellen då de också körde uppdrag i till exempel Åbo som ligger en timme från Kimito centrum. Detta ledde till att varje gång som patrullen fick ett uppdrag i Åbo så tog endast resorna fram och tillbaka till platsen över två timmar, vilket gjorde att Kimito blev lättskadligt under långa tidperioder.

När Kimitos poliser fick mera tid att sköta uppdrag på sitt eget område så lyckades de utrota de tidigare nämnda problemen på kort tid och befolkningen gav feedback gällande försöket. Tack vare det lyckade försöket i Kimito startade Pargas, som var i samma situation som Kimito, ett eget försök av samma arbetsform. Man strävade efter att utredningen och fältarbetet skulle stöda varandra och därmed skapa en symbios som är sällsynt hos polisen i större städer (Sandberg, 2014, 20 augusti).

1.7 Hermeneutik

Hermeneutik kan ses som en metod inom vetenskapen. Det är en sorts tolkningslära som är användbar i arbeten innehållande olika analyser, speciellt innehållsanalyser som är en av nyckelmetoderna i denna undersökning. Hermeneutiken hjälper skribenten att överföra information som fås via olika källor till den egna undersökningen. Det som gör hermeneutiken till ett så starkt verktyg är att det är den som möjliggör förståelsen för en text, alltså hur man tar in vital information ur en text. (Crister Skoglund 2012.)

Hur man tolkar en vetenskaplig text är en signifikant faktor i pålitligheten av arbetet och därför är källornas validitet och reliabilitet av väldigt stor vikt i hermeneutiska undersökningar. Skribenten har stort ansvar angående valet av källor och tolkningen av dessa källor. Detta betyder också att mängden material som skribenten insamlar är av stor betydelse och brist på användbart material gör att undersökningens pålitlighet också minskar. Man vill åstadkomma en undersökning som har hög validitet och reliabilitet för att få ett användbart arbete.

Tolkning av en text kan vara subjektivt och det är individuellt hur skribenten tolkar texten och den information som man får ut av den. Detta är ett dilemma som man vill undvika i vetenskapliga undersökningar. En vetenskaplig text är alltid objektiv men tolkningen av den kan bli subjektiv om det finns brister inom kunskapen för hermeneutik. Det är ytterligare ett viktigt argument för viktigheten av hermeneutik i vetenskapliga undersökningar innehållande analyser av varierande sort.

I denna undersökning kommer hermeneutik att användas för att skapa och belysa så trovärdig och valid information som möjligt om den finska polisens strategier för brottsförebyggande och närpolisverksamhet på de mindre orterna i Finland.

För att förstå hermeneutik så används ofta den *hermeneutiska cirkeln/spiralen* och den förklarar i ett nötskal huvudpunkterna i hur hermeneutik fungerar.

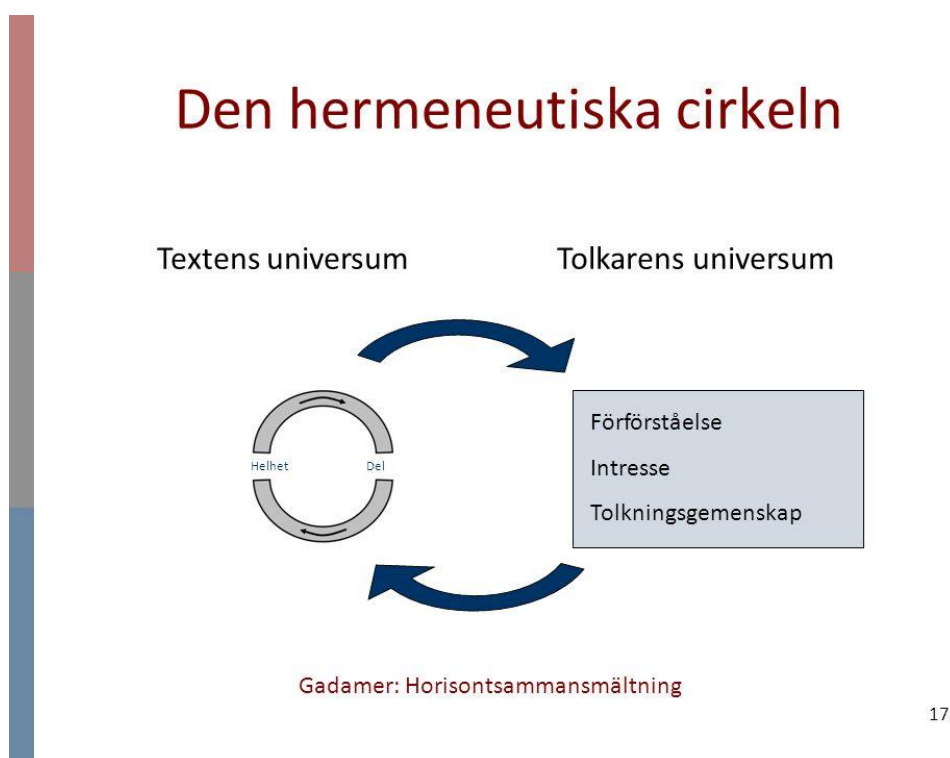

Fig. 3, Den hermeneutiska cirkeln (Gadamer, 2013)

I figur 3 beskrivs hur läsaren av en text alltid skapar en personlig förståelse för materialet, detta kan vara den tolkning som skaparen av texten har velat förmedla eller så kan tolkningen vara helt och hållet personlig. En viss procent kommer alltid att vara personlig tolkning men som tidigare noterades så är det oönskat i vetenskapliga undersökningar. Här kommer sådana faktorer in i spelet som läsarens förmåga att tömma ut kärninformation ur materialet, vilket är en vital faktor som avgörs genom förståelsen för hermeneutik. Principen är att läsaren skapar sin egen förståelse för texten efter den första genomtittningen, efter att ha begrundat materialet mera noggrant och eventuellt diskuterat texten med någon annan så ändrar uppfattningen och man får en ny, mera heltäckande uppfattning om syftet med texten.

1.8 Reliabilitet och validitet

Reliabilitet och validitet är väsentliga uttryck i alla vetenskapliga undersökningar. Om inte nivån är tillräckligt hög hos dessa så minskar trovärdigheten och användbarheten för undersökningen signifikant. För att hålla reliabiliteten och validiteten på hög nivå så är valet

av källorna väldigt viktig samt valen av tillvägagångssätt för undersökningen, det vill säga forskningsmetodiken.

I intervjuerna i detta arbete så har jag öppnat alternativet av granskning av svaren som jag har fått från intervjuobjekten för att säkerställa att tolkningen av deras svar var korrekt. Detta har jag gjort för att höja reliabiliteten i materialet som fås.

I undersökningen har jag använt mig av en stor del tidningsartiklar och media som handlar om bypolisen samt Pargas polisstation. Validiteten och reliabiliteten i dessa artiklar går att ifrågasätta men den största delen av påståendena blev förstärkta av Kriminalkommissarien i Pargas polisstation när jag intervjuade honom. I övrigt så har valet av källor till största del varit sådana texter som den finska/svenska polismyndigheten har publicerat på sina egna hemsidor eller i formen av presentationer.

2 Närpolisverksamhet i Finland

Den finska polisens styrka och grund bildas genom att befolkningen litar på polisen och respekterar deras auktoritet samt arbetsmodeller. I detta ingår att myndigheten hålls fri från korruption och att den civila befolkningen känner att förhållande till polisen är bra. Det är viktigt att kännedomen mellan dessa två parter är ömsesidig. Därför är det viktigt att polisen är en vital del av samhället för att främja samarbete med andra myndigheter och för att skapa en heltäckande förlitan från alla sidor (Polisen, 2017.)

Detta är inget nytt koncept, utan redan i början av 1970-talet så var det vanligt med polispatruller som patrullerade till fots på områden där det rörde sig mycket folk och arbetsformen *bypolis* hörde till den vardagliga polissverksamheten på mindre orter. Det relevanta blir allt mera att fokusera resurserna på de områden och ställen där folket samlas och där det finns risker för att brott eller andra allmänna störningar begås. Målsättningen för närpolisens verksamhetsmodell är att bibehålla säkerheten i landet samt säkerhetskänslan hos befolkningen. Det betyder också att det satsas på att polisens tillit hålls på den höga nivån som den har varit i många år (Lampikoski, 2007.)

Idén är inte att gå tillbaka till rötterna och använda de gamla modellerna utan att använda den som en grund att bygga på. Moderna tider kräver moderna metoder, detta är en av orsakerna varför *nätpolisverksamhet* har varit på tapeten under de senaste åren. Internets räckvidd är mycket större än vad den enskilda polisen kan täcka endast med sin fysiska närvaro. Detta innebär att resurserna kan användas mycket mera effektivt och nå ut till tusentals människor med mycket mindre kostnader för myndigheten. Det negativa med att kontakta befolkningen via Internet är att den fysiska närvaron har en annan effekt på människor och har en mera respektingivande samt auktoritetsgivande verkan som inte fås via elektroniska medier. En balans mellan alla dessa är något man strävar efter för att få så bra resultat som möjligt gällande närpolisverksamhet och brottsförebyggande verksamhet.

Syftet med bypolisprojektet är att befolkningen skulle vara medveten om vem som sköter alarm - och övervakningsarbetet i deras område och därmed skapa en mänskligare kontakt till polisen, som i sin tur främjar bandet och samarbetet mellan dessa två parter (Backas 2015, 15 oktober). Det här är en av grundstenarna inom brottsförebyggande verksamhet.

Enligt Finlands polislags första kapitelns första paragraf så hör det till polisens primära uppgifter att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt att förebygga, avslöja och utreda brott (Finlex, Finlands polislag Kap 1 § 1). Detta påvisar betydelsen av brottsförebyggande verksamhet i Finland och hur stor del av polisens arbete som handlar om just detta. Det finns enheter inom den finska polisen som jobbar endast med förebyggande verksamhet och i dem ingår också så kallade *nätpolis*. Deras uppgift är att posta på sociala medier om polisens verksamhet för att närma sig befolkningen och därmed förebygga brottslig verksamhet (Polisen, 2017).

2.1 Polisens Fältverksamhet

Till den finska polisens dagliga fältarbete hör alarm och övervakningsuppgifter, vars uppgift är att upprätthålla allmän ordning och säkerhet i samhället. Till övervakningsuppgifterna hör till exempel trafikövervakning och fotpatrullering. Dessa uppgifter skiljer sig ifrån

uppgifterna i närpolisverksamheten. Närpoliserna har mera tid att fokusera på specifika uppdrag inom sitt eget område och patrullerna är i så kallad C-beredskap, vilket i praktiken betyder att nödcentralen inte i första hand delar ut alarmuppdrag till dem ifall det inte är absolut nödvändigt. Detta möjliggör för patrullerna att de kan planera sin verksamhet själva och ha olika sorts temaövervakning på eget initiativ (Hyryläinen, 2012).

Detta är nödvändigt för att kunna undersöka effekten på närpolisernas verksamhet och för att kunna utveckla samarbetet med andra myndigheter. Det är denna sida av polisens fältarbete som ofta blir förbisett och som kan ha större verkan på samhället än vad man tror. Fältarbetande poliser lyder alltid under en fältledare som kontrollerar vad patrullerna gör under arbetsskiftet och styr verksamheten. Närpolisens arbete är också under fältledarens uppsyn men de har ett friare sätt att arbeta.

Orsaken till att det har lagts mera tyngd på närpolisens arbete under de senaste åren är enligt den finska polisens högsta ledning att de målsättningarna som polisen har inte längre går att uppnå endast med vanlig övervakning och brottsförebyggande verksamhet. Samhället har förändrats och utvecklas och det samma måste hända med polisens arbetsmodeller för att upprätthålla ett uppdaterat system som har effekt på befolkningen. Här åsyftas igen urbaniseringen och ändringarna i periferierna samt den åldrande befolkningen i Finland (Polisen, 2010).

2.2 Bypolisen i Pargas/Kimito

Bypolis är en arbetsform som inte har använts inom sydvästra-Finlands polisdistrikt sedan 1970-talet. Begreppet är inte någon nytt men återupplivningen av konceptet är det och vid Pargas polisstation startades projektet på hösten 2015. Urbaniseringen av befolkningen och myndigheters arbetskraft har lett till att resurserna på dessa mindre orter och kommuner har minskat märkvärt (Internetix, 2015). Då har ledningen inom myndigheterna inte haft några andra val än att effektivisera sin verksamhet på det mest produktiva sättet för att kunna upprätthålla resultat och hålla befolkningen nöjd. Statliga myndigheter såsom polisen, har

inte möjlighet att sätta alltför mycket resurser där som deras användning inte skapar bästa möjliga resultat (Polisen, 2011.)

Utmaningen blir att ta reda på metoder för att upprätthålla och till och med förbättra målsättningarna. Bypolisen är ett försök att göra just detta. Exempelvis Pargas polisstation har under de senaste årtiondena haft tillgång till fältarbetande personal i form av flera patruller, jämfört med efter 2015 som det endast har funnits en fältpatrull som är stationerad i Pargas. Idén är att denna patrull skall ta en annorlunda inriktning, avvikande från den fältverksamhet som man ser i större städer med större resurser.

Kimitos polis gick redan 2014 med i ett pilotprojekt som fungerande som en grundsten för bypolisverksamheten i Pargas. Projektet skapade goda resultat på Kimitoön och med en gemensam arbetsledare så var det målsättningen att resultaten skulle hålla samma standard i Pargas (Yle, 2015).

Mängden alarmuppdrag och ordningsstörningar i Pargas räcker inte för att fält- och alarmverksamheten enbart skall ha tillräcklig inverkan på säkerhetskänslan inom området. Detta kräver att de små resurser som finns till förfogandet används för att bilda ett starkare band till befolkningen och att polisens skall vara så synlig som möjligt. Detta sker med hjälp av kontakterna till andra myndigheter på området, vilket också är en av de viktigaste grenarna inom brottsförebyggande verksamhet enligt Lampikoski (2007).

Lokalkännedom av arbetsområdet hos den enskilda polismannen blir allt viktigare när arbetsuppgifterna fokuseras på ett enda område och det har varit en av de aspekter som tagits i beaktande när bypolisprojektet startades både i Kimito och i Pargas (Backas, 2015, 15 oktober). Man har satsat på att ha effektiverad bevakning då det är evenemang på området och då är det större risk för att brottsliga gärningar och ordningsstörningar sker. Polisen i Åbo som är den största närliggande stationen till Pargas, har varit mycket nöjda med att inte vara tvungna att köra till Pargas för att sköta uppdrag då de har fullt upp på sitt eget huvudområde. Bypolisen i Pargas har bättre möjligheter att besöka de närliggande öarna i skärgården och utföra övervakning av olika former där eftersom det är något som hör till deras primära arbetsuppgifter i och med de nya målsättningarna. Enligt fältcheferna i Åbos polisstation är det ett problem när inte fältpatrullen i Pargas är på jobb och det kommer

uppdrag till skärgården eftersom det betyder att åtminstone en av Åbos patruller måste utrycka och det binder patrullen i flera timmar på grund av att sträckan är så lång.

Det har under de senaste åren skrivits mycket i media om polisens nerskärningar av personal och problemen som det orsakar. Bristen av ordningspoliser gör det svårt att kunna skicka iväg patruller långt bort från kärncentrum där majoriteten av arbetsuppgifterna sker och detta kan bidra till att periferiernas befolkning delvis blir utan betjäning (Mtv 2016). Minskningen av polisernas mängd förvärrar också utförande av brottsförebyggande verksamhet och uppnående av målsättningarna för den (Kauhanen 2016, 7 maj). Detta gör att det är ännu viktigare för polisen på mindre orter att effektivisera sitt arbete och undersöka hur man bäst skall kunna uppnå målen som ledningen har satt för stationerna.

3 Resultatredovisning

Detta kapitel kommer att fokusera på materialet och informationen som jag fick ut av den kvalitativa intervjun samt jämförelsen av rapporter som jag har erhållit som material angående Bypolis och närpolisverksamheten i Pargas/Kimito. Kriminalkommissarien i Pargas polisstation som jag har intervjuat kommer därmed att bli hänvisad till som *Respondent A*.

3.1 Åsikter om bypolisens verksamhet, dess effektivitet och ändamålsenlighet

Som framgår ur exempel 1 är de viktigaste egenskaperna hos en enskild Bypolis i Pargas, enligt respondent A lokalkännedom och tvåspråkighet, för att kunna få en kontakt till befolkningen vilket kan vara till stor hjälp för polisens arbete i kommunen. Detta stämmer också överens med de strategiska riktlinjerna som Lampikoski (2007) nämner. Kontakten till befolkningen och polisbilens synlighet överallt på området verkar vara de främsta målen med verksamheten enligt respondent A samt Lampikoski.

Exempel 1:

En av bypolisens främsta mål är att övervaka eget område och att polisbilen skulle synas så mycke så möjligt i Pargas/Kimito för att befolkningen skulle märka att polisen övervakar även här. Lokalkännedom och språkkunskaper är oerhört viktiga. Detta leder till problem då Åbos poliser måste hantera uppdrag i T.ex. Pargas. (Kriminalkommissarie, 2017.)

Lokalkännedomen och behövliga språkkunskaper i Pargas/Kimito är sällsynt hos poliser som arbetar i sydvästra Finlands polisinsättning och dessa specialkunskaper finns nästan enbart hos Bypoliserna. Enligt Wikgren (2015) är besök hos lokala skolor och kontakten till ungdomarna på verksamhetsområdet viktig och en av delarna som har det har satsats på i projektet. För att verkställa detta på ett effektivt sätt, har det krävts att dessa specialkunskaper finns hos poliser som arbetar inom Bypolisen.

Som vidare framgår från exempel 1 så betyder det enligt Respondent A att när inte Bypoliserna har arbetspass, och det händer något i skärgården så måste Åbos poliser ingripa. Den bristande lokalkännedomen samt svaga kunskaper i svenska hos den fältarbetande personalen i Åbo kan göra uppdragen i skärgården svåra att lösa och det kan uppstå farliga situationer som vanligtvis skulle gå att desarmera relativt snabbt ifall dessa kunskaper skulle finnas.

Exempel 2:

Förut fanns det resurser att övervaka mera i Pargas men med myndighetsförändringen (PORA 3) så bytte allting. Arbetstider är mycket beroende på tillställningar och händelser i orten. Vi söker bättre kontakt med befolkningen och feedback från patrullen, vi vill inte att allting ska ske med hjälp av medborgarnas initiativ. (Kriminalkommissarie, 2017.)

Problemet ligger inte enbart i att det kan vara svårt att sköta uppdraget i skärgården, utan tiden och resursen som går åt till uppdraget, eftersom denna patrull eller dessa patruller behövs runt distriktets mest hektiska område som är Åbo. Resurserna på mindre orter räcker inte till för att bevaka det egna området 24 timmar om dygnet och det är omöjligt att säga när det händer något allvarligt ute i periferin. Det är möjligt att placera ut arbetstider när det är tillställningar och festligheter för att utföra mera specifik bevakning men detta räcker enligt Respondent A inte till, vilket framgår ur exempel 2. Wikgren (2015) poängterar också

att polisen ska synas som mest då det är mycket människor i farten. Enligt Lampikoski (2007) så är polisens synlighet bland de bästa metoderna då det kommer till brottsförebyggande arbete.

Exempel 3:

Bypolisförsöket är sårbart på grund av att det endast finns två fältpoliser. Exempelvis om den ena är sjuk så uppstår det problem. Det finns inte fältduglig personal på utredningen i Pargas som kan hoppa in i polisbilen. Detta leder till att en del av den planerade verksamheten inte alltid går att uppfylla. (kriminalkommissarie, 2017.)

Enligt exempel 3 så kan det uppstå oväntade problem då det endast finns två fältarbetande poliser i Pargas. Detta leder till att ett helt arbetspass går till spill om en av fältpoliserna är sjuk. Den kvarstående polisen kan inte köra på uppdrag ensam på grund av säkerhetsrisken och då blir denne en oanvänd resurs för hela arbetspasset. Problemet växer ytterligare om den ena polisen är frånvarande under en dag då patrullen skulle utföra någon sort av planerad verksamhet. Planerad verksamhet kan till exempel vara en tillställning som bypoliserna har tänkt övervaka och visa sig på, eller en dag då de har planerat intensiv trafikövervakning på ett visst område. Pargas polisstation har inte resurser att anställa mera personal som är fältduglig fastän ”reserver” skulle behövas i situationer likt dessa.

Wigren har inte tagit upp denna problematik i sin rapport, men hon har skrivit om den planerade verksamhetens viktighet och hur den kan styras av bypolisen själv för att få ett så effektivt arbete som möjligt med tanke på den lilla mängden resurser som finns till förfogandet.

Ett annat problem som uppstår med det som är nämnt i exempel 3 är att tillställningar på små orter är relativt sällsynta så de är utmärkta situationer för bypolisen att söka kontakt och visa upp sig för befolkningen, vilket enligt Lampikoski (2007), se kap 2, är viktigt inom närpolisverksamhet. Dessa värdefulla situationer är viktiga att ta vara på men det finns inte möjlighet till detta ifall en av bypoliserna är frånvarande.

Exempel 4

Bypolisförsoket har delvis börjat på ett önskvärt sätt men arbetet är ännu inte helt utarbetat. Det skulle kunna fungera bättre men initiativet ligger då hos ledningen i Åbo. Projektet är på väg åt rätt håll men det krävs nya riktningar för att allting ska fungera på det sätt som vi har planerat. (Kriminalkommissarie, 2017.)

Respondent A kunde inte ge några konkreta exempel på vilka områden inom verksamheten som det finns brister inom men hänvisade till resursbristen och att projektet ännu är så nytt. Arbetet utvecklas hela tiden enligt respondent A och det kräver sin tid innan det mest effektiva sättet att arbeta hittas.

Exempel 5

Bypolisprojektet lider av att ingenting inom organisationen står på stadiga fötter för tillfället. Polisstationer dras in och det går inte att fastställa beslut om verksamhetsmodeller på rutinmässigt plan med konstanta förändringar. (kriminalkommissarie, 2017.)

Lampikoski (2007) förklarar att kontakten mellan medborgare och polisen är viktig inom närpolisverksamhet. Denna kontakt lider enligt exempel 5 på grund av att bypolisprojektet inte står på stadiga fötter och framtiden är väldigt osäker. Wikgren (2015) har skrivit i sin rapport att regelbundna besök i lokala instanser är en av huvuduppgifterna för bypolisen. Detta är ytterligare en sak som lider av att långtidsplaner inte går att lägga upp.

Exempel 6

En stor tid av arbetspasset går till för att köra ut till områdena som bypolisen vill visa upp sig i. Från Pargas centrum till Houtskär och tillbaka kräver 5 timmar av arbetstiden. Med ett litet skolbesök till så är hela arbetspasset fyllt.

3.2 Sammanfattning och slutdiskussion

I detta kapitel behandlas materialet som jag har använt i arbetet samt genomgång av informationen som jag har fått om närpolisverksamhet och dennes målsättningar inom den finska polismyndigheten, sedan jämförs det med informationen jag fick ur intervjun med Pargas kriminalkommissarien och rapporteringarna både från äldre konstapel Wikgren samt Kriminalkommissarien.

Syftet med den här undersökningen har varit att fördjupa mig i strategier för närpolisverksamhet i Finland samt allmänna riktlinjer för dylik verksamhet i formen av att läsa texter om ämnet som jag fått från offentligt publicerade källor. Efter det analyserade jag hur bra informationen jag fick ur materialet passade in med det verkliga utförandet av närpolisarbete. Där valde jag Pargas och Kimito som exempel eftersom Bypolisens har varit ett kontroversiellt ämne i dessa orter under de senaste åren och jag kunde undersöka ifall riktlinjerna och strategierna hade anpassats och använts inom Bypolisförsöket.

Härefter besvarar jag undersökningsfrågorna som nämndes tidigare (se kap 1.2) och besvarar dem med information som jag fått under undersökningens gång.

Först redogör jag för och diskuterar vad som utgör de strategiska riktlinjerna för brottsförebyggande verksamhet och hur har de tillämpats inom bypolisens verksamhet. De aspekter som har påpekats som viktiga i källorna som jag använt angående närpolisverksamhet har till största delen stämt överens med empirin när det kommer till Pargas och Kimitos polis. Exempelvis befolkningen och polisens kontakt har varit en av sakerna som har tagits upp i alla källorna och som mitt intervjuobjekt också poängterade som en av de viktigaste målsättningarna i verksamheten.

I de strategiska riktlinjerna som Lampikoski (2007) hade lagt upp så är också detta en av de första punkterna han nämner. Kontakten och förlitan mellan polisen och befolkningen är väldigt viktig inom närpolisverksamheten (se kap 2). Lampikoski (2007) skriver också om en annan punkt som nästan direkt citerar vad kriminalkommissarien på Pargas polisstation sade under intervjun: att poliserna skall känna sin befolkning och befolkningen ska känna sin polis (kap 4.1, exempel 1).

Till följande går jag igenom metodernas tillämpning på grund av orternas storlek och bristen på resurser. Om man ser på projektet från Åbo polisens perspektiv så kan bypolisverksamheten utgöra en lättnad och en del av ett stort område som är täckt av "lokala" poliser. Projektet ger en möjlighet till polisarbetet på fältet i t.ex. Pargas att skötas nästan självständigt utan att Åbos ledning behöver blanda sig i. Bypoliserna ska vara kunniga och veta sitt område bättre än någon annan, och då möjliggör det också att arbetet planeras av bypoliserna själva.

Det som orsakar problem här är att verksamhetsområdet för bypolisen är stort och det är omöjligt för två poliser att få synlighet på alla platser i den grad som enligt Lampikoski, Wikgren samt respondent A är nödvändigt för att uppnå den önskvärda kundkontakten och brottsförebyggande effekten.

Befolkningens koppling till polisen och trygghetskänslan inom målområdet kan ses som grundstenarna för ett lyckat bypolisarbete/närpolisarbete. Dessa går att uppnå med hjälp av regelbunden synlighet, tålmod i ageranden och tillräckliga resurser.

Till följande diskuteras faromomenten som kan uppstå med det nuvarande arbetssättet. På grund av de rådande resursbristerna inom polisen så var mitt intervjuobjekt av åsikten att farosituationer i periferin kan utgöra en större säkerhetsrisk än vad det gör i kärncentrumerna på grund av den långa responstiden och bristande lokalkännedom. Detta besvarar ytterligare en av de tidigare ställda undersökningsfrågorna (se kap 1.2).

Jag upplever att undersökningen gav de resultat som jag hade väntat mig men det återstår ännu flera obesvarade frågor om bypolisen och dennes fortsatta verksamhet på grund av att det inte finns vetskap om projektet kommer att fortskrida som planerat. Den långvariga effekten av den brottsförebyggande verksamheten som bypolisen har satsat på kan bli bristande om flera inskränningar inom organisationen sker. I nuläget har projektet uppnått de kortsiktiga målsättningar som lades före försöket sattes igång. Det som kunde ha bidragit till ett tydligare resultat i undersökningen är en noggrannare analysering ända från projektets start.

Det problematiska i utförandet av undersökningen var den lilla mängden konkret material som fanns att analysera. Dokumentationen av projektet har varit nära intill obefintlig och den största mängden information finns hos personerna som varit med och startat försöket.

Det var enkelt att hitta kopplingar mellan de strategiska riktlinjerna för närpolisverksamhet och arbetet som bypolisen har utfört, även fast en del områden inte gick att uppfylla på önskvärt sätt, exempelvis polisens synlighet.

Den nya modellen av närpolisverksamhet som tagits i bruk på 2010-talet har ännu inte utvecklats fullständigt och de viktigaste resultaten för den nya strategin återstår ännu att se. Den nuvarande modellen baserar sig på det gamla systemet som användes på 1970–1980-talet men med modifikationer som måste göras på grund av vårt snabbtutvecklande samhälle. De långvariga resultaten är de som har mest värde när det gäller brottsförebyggande verksamhet eftersom det baserar sig på handlingar som inte ännu har skett. Det betyder också att man måste ha resultat från de gamla försöken för att kunna göra modifikationer som har betydande påverkan. Dessa resultat kommer först att synas i sin helhet om ett antal år när strategin har nått sin fulla slagkraft på diverse områden. Därför skulle framtida forskning i ett senare skede kunna visa en tydlig jämförelse av gamla närpolisstrategier och nya.

Referenser

Backas, Åbo Underrättelser (2015), *Bypolisier testas i Pargas*, tidningsartikel

Tillgänglig: <http://www.abounderrattelser.fi/news/2015/10/bypolisier-testas-i-pargas.html>, hämtad 2.11.2016

Helsingin sanomat (2016), *Tänään julkistettava selonteko: Poliisien ja rajavartioiden määrä vähenee – turvallisuuden ylläpito vaikeutuu koko maassa*, tidningsartikel

Tillgänglig: <http://www.hs.fi/kotimaa/art-2000002901709.html>, hämtad 10.3.2017

Antti Hyyryläinen (2012), *Poliisin ennalta estävän toiminnan kehittäminen*. Leppävaara, Thesus

Tillgänglig:

<http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/45941/HyyrylainenAntti.pdf;jsessionid=3582C3CCF5229DF659A3A4A01D56DE43?sequence=1>, Hämtad 6.3.2017

Internetix (2015), *om urbanisering*, Otavan yliopisto, Studiematerial,

tillgänglig:

http://opinnot.internetix.fi/fi/materiaalit/ge/ge2/07_alueet_ja_vuorovaikutus/7.2_kaupungit_ja_kaupungistuminen?C:D=1465012&m:selres=1465012, hämtad: 20.5.2017

Ylitarkastaja Mikko Lampikoski (2007), *Lähipoliisitoiminnan ja turvallisuusyhteistyön strategiset linjaukset ja tavoitteet*, utbildningsmaterial

Tillgänglig:

www.rikosentorjunta.fi/material/attachments/.../Lahipoliisistrategian_esittely.ppt, Hämtad 1.3.2017.

MTV Finland (2016), *poliisien määrä vähenee ensi vuonna*, tidningsartikel

<http://www.mtv.fi/uutiset/kotimaa/artikkeli/hs-poliisien-maara-vahenee-ensi-vuonna/5899568>, hämtad 10.3.2017

Patel, R., & Davidson, B. (1994). *Forskningsmetodikens grunder – Att planera, genomföra och rapportera en undersökning*. Lund, Studentlitteratur

Polisen (2017), *Närpolisstrategi*, information

Tillgänglig: <https://www.poliisi.fi/ordning/narpolisstrategi>, hämtad 8.3.2017

Polisen (2017), *om nätpoliser*, information

tillgänglig: http://www.poliisi.fi/tietoa_poliisista/poliisit_sosiaalisessa_mediassa, hämtad 20.3.2017

Regeringen (2016), Finlands polismyndighet, *Brottsförebyggande verksamhet*, information

tillgänglig:

<https://www.poliisi.fi/helsinki/ennaltaestava>, hämtad 4.11.2016

Regeringen (2016), Inrikesministerium, *allmän ordning och säkerhet*, information

tillgänglig:

http://www.intermin.fi/fi/turvallisuus/yleinen_jarjestys_ja_turvallisuus/ennalta_estava_toiminta_ja_poliisin_yleisvalvonta, hämtad 3.11.2016

Regeringen (2017), inrikesministerium, *Poliisin ennalta estävän toiminnan strategia vuosille 2014-2018*,

Tillgänglig:

<https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/79008/Poliisin%20ennalta%20est%C3%A4v%C3%A4n%20toiminnan%20strategia%20vuosille%202014%20-%202018.pdf?sequence=1>, hämtad 15.2.2017

Riksdagen(2011). Polisslag 872/2011, Kap 1 § 1, Helsingfors, riksdagen

Tillgänglig :<http://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2011/20110872>, hämtad: 20.3.2017

Riksrevisionen Sverige (2015), *Om polisens brottsförebyggande verksamhet*, information

tillgänglig: <http://www.riksrevisionen.se/sv/rapporter/Rapporter/EFF/2010/Polisens-brottsforebyggande-arbete--har-ambitionerna-uppnatts/>, hämtad 31.1.2017

Sandberg, Åbo underrättelser (2014), *Bypolis på försök på Kimitoön*, tidningsartikel

Tillgänglig: <http://www.abounderrattelser.fi/news/2014/08/bypolis-pa-forsok-pa-kimitoon.html>, hämtad 16.3.2017

Crister Skoglund(2012), *Hermeneutik i praktiken*, s. 1-3, studielitteratur, tillgänglig:

http://www.skoglund.se/Crister_Skoglund/Egna_Texter/Poster/2012/11/21_Hermeneutik_i_praktiken_files/Hermeneutik%20i%20praktiken.pdf, hämtad 16.2.2017

Sveriges polismyndighet (2016), *Polisens förebyggande verksamhet*, information

Tillgänglig: <https://polisen.se/Om-polisen/Sa-arbetar-Polisen/Brottsforebyggande-arbete/>, hämtad 5.11.2016

Wikgren (2016), Paraisten poliisiaseman kyläpoliisihanke raportti ajanjaksolta 1.1.2016-20.4.2016, Rapport

Yle (2015), *Pargaspolisen ska synas i gatubilden*, tidningsartikel

Tillgänglig: <https://svenska.yle.fi/artikel/2016/02/04/pargaspolisen-ska-synas-i-gatubilden>, hämtad 2.11.2016

Bilagor

Intervjufrågor om Bypolisen.

1. Vad var den största orsaken till att Bypoliser infördes i Pargas/Kimito?
2. Vad är de främsta målsättningarna med bypolisen?
3. Har det uppstått några oväntade problem?
4. Hur ser framtiden ut för bypoliserna i Pargas/Kimito
5. Har det skapat problem att verksamhetsområdet är så stort?
6. Har arbetet hittills fungerat på önskvärt sätt?

Figurer:

Fig 1. *Pargas*

<http://www.suomensaaristo.com/index.php/archipelago-stay/70-pargas/>

Fig 2. *Hermeneutiska spiralen*

<http://slideplayer.se/slide/2834780/>

Fig 3. *Brottsförebyggande verksamhet*

<http://www.riksrevisionen.se/sv/rapporter/Rapporter/EFF/2010/Polisens-brottsforebyggande-arbete--har-ambitionerna-uppnatts/>